

Abonamentele

Pentru Sibiu:
85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
an 5 fl., 1 an 10 fl.
Adunarea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:
1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 7 August st. v.

De câte ori politiciii maghiari își în-
peana ca să ne facă vre-un tablou
ne vine în minte vorba româ-
vor să îmbete lumea cu apă rece.
lor statistice, gruparea acestora și
simile, la care ajung, nu sunt re-
unei munci serioase și a unei
mature, ci expresiunea unei tre-
momentane în mersul lor șovinist.
asemenea împregiurări de sine se
că adevărul foarte arare-ori se
să strălucească înaintea ochilor
în lipsa luminei adevărului conse-
firească este, că ei sunt nevoiți să
în întunec, apucând când la
când la stânga și lovindu-se la
pas de tot felul de pedeci.

este tocmai așa de mult, când
guvernamentale cântau imnuri de
pentru avântul îmbucurător, care
maghiarisarea sub aripele protec-
ale guvernului actual. Atunci era
de a măgulii șovinismului maghiar, ca
să se scadă popularitatea guver-
în ajunul alegerilor. Astăzi guvernul
maioritatea asigurată; nu mai are
să se paradeze cu titlul de sporitor
netare al neamului maghiar. Pentru
și se mai deee naționalităților oca-
de a se plânge contra maghiarisării
să se discrediteze în afară libera-
maghiar?! Să schimbăm tactica de
înainte: să ne îmbrăcăm în piele de
și-au dîs politiciii maghiari și

Nemzet, în numărul seu de Du-
în vederea festivităților naționale
din Transilvania, publică un studiu
asupra stărei populațiunii în fostul
regius. Autorul acestei scrieri
constată că Românii se găsesc
absolută majoritate față cu Nemții și
laolaltă, și apoi trecând la ces-
limbilor arată, că dintre Maghiari
1:11 care scie nemțesce și 1:3
românesce; dintre Sași 1:8 care
unguresce și 1:2 care scie românesce
Români 1:30 care scie ungu-
1:52 care scie nemțesce.

fața acestor cifre scriitorul lui
găsește de cuviință a dîce la
Sașilor următoarele: „Așa dar, dacă
dunerea unei alte limbi, afară de cea
este un pericol pentru o națio-
după cum Sașii au aerul de a
naționalitatea lor n'are de a
de maghiarisare, ci de romanisare,
dintre Sași mai de patru ori mai
besc românesce decât ungueresce.
noi de altmintrelea din împregiu-
dintre Sași mai bine de jumătate
afară de limba maternă și pe cea
și română, nu este decât o ur-
culturei Sașilor.“

indoiială nu noi vom fi aceia,
contesta cultura săsească. Re-
că poporul săsesc este mai în-
cultură și decât poporul românesc,

și decât cel maghiar, fie el în fostul
„fundus regius“ sau în ori-care altă parte
a Transilvaniei și Ungariei. Ne surprinde
însă modul cum explică scriitorul lui
„Nemzet“ cultura săsească. După dînsul
un popor este cu atât mai cult cu cât
cunoaște mai multe limbi și se se bage
bine de seamă, că aici se are în vedere
massa poporului, ear nu partea cea mai
inteligentă a lui.

Față cu un asemenea mod de a judeca
ne permitem a întreba pe cei dela „Nemzet“:
Massa poporului german din Germania
este oare mai incultă decât poporul săsesc
sau cel maghiar, pentru-că nu scie să vor-
bească decât numai nemțesce, și Francezii
sunt mai incuți, pentru-că nu scie să vor-
bească decât numai franțozesce? De sigur, că
nici „Nemzet“ nu va avè curagiul să susțină
un asemenea lucru. Și cu toate acestea
marele statistic dela foaia guvernului, cul-
tura la noi o măsură cu mulțimea cu-
noscințelor limbistice! Oare pentru ce?
Lucrul este ușor de explicat. Politicii
maghiari, cred că făcând Sașilor un com-
pliment, vor abate privirile acestora dela
adevăratul pericol și le vor îndrepta în-
tr'acolo, de unde n'au să se teamă nici
cât de puțin. Vrajbă între noi și Sași
voiesc politiciii maghiari, pentru-ca ei pe
urmă să poată pescui în turbure.

Sîntem însă pe deplin convinși că
tovarășii nostri de luptă contra maghia-
risării, compatrioții Sași, vor înțelege
această tactică din partea Maghiarilor. Din
partea Românilor ei n'au avut să suferă
nici odată nici cât de puțin. Și dacă în
Transilvania fie pe fostul teritor regesc,
fie în altă parte atât Sașii cât și Maghiarii
vorbesc românesce, aceasta nu involvă
nici cel mai mic pericol pentru romanisare.
Românii nu au voit și nu voiesc decât ea
ei să se poată desvolta în libertate.

Nu putem încheia mai înainte de a
releva încă un fapt, pe care bine ar trebui
să și-l însemneze cei chemați de a con-
duce destinele patriei noastre. Împregiu-
rarea că în Transilvania atât Sașii cât și
Maghiarii vorbesc românesce, după cum
am dîs mai sus, nu este o dovadă că
cutare sau cutare popor este mai cult, ci
că atât Sașii cât și Maghiarii pentru-ca
să și poată face treburile, trebuie să învețe
românesce. Românii aici în Transilvania
sunt în absolută majoritate; ei sunt talpa
casei și de aceea limba românească, cu
toată decretarea limbei maghiare ca limbă
de stat, pururea va domni în contactul
dîlnic al cetățenilor. Cestiunea limbei în
ori care parte a lumii nu se rezolvă prin
legi, ci prin exigențele vieței. Minoritatea
dacă voiesc să câștige și să prospereze,
trebuie să învețe limba majorității.

Bine ar face prin urmare și cârmui-
torii nostri, când n'ar mai perde vremea
cu facerea de legi, care se isbesc în față
cu natura lucrurilor, și în loc de a grupa
datele statistice după plac și a trage con-
cluziuni absurde, dând mereu hrană șovi-

nismului, să pună adevărul la lumina dîlei,
ca să putem lucra apoi cu toții în bună
înțelegere la îndreptarea nenumăratelor rele,
de care suferă statul nostru.

Adunarea generală a „Asociațiunii“.

Raport special al „Tribunei“.

Orăștia este un orașel de aproape 6000
locuitori, Români, Sași și Maghiari, mai ales în
partea lui centrală foarte curățel, cu trei oteluri
măricele și cu localuri publice destul de încăpê-
toare. Cu toate aceste e mare îndesuiala pre-
tutindenea și numai mulțumită silințelor ce și-a
dat comitetul de primire numeroșii oaspeți au
fost satisfăcuți în toate privințele.

Lasă că Româniimea din împregiurime a nă-
vălit așa dîcînd la adunarea generală din acest
an, dar au venit membrii din cele mai depărtate
părți ale țerii, dela Gherla până la Brașov și
până la Arad.

D-l vice-președinte, Ilustritatea Sa Consilierul
Iacob Bologa a sosit dimpreună cu D-l secretar
Dr. Barcianu încă Sâmbătă dimineața. Cu același
tren au sosit și alți oaspeți, între care Rev. D.
Canonic Vasile Pop și D-l Redactor Negruțiu
dela Gherla.

D-nii Dr. Tincu, Dr. Erdélyi, Dr. Mihu și
ceilalți membrii ai comitetului de primire au
așteptat pe acești primi oaspeți la gară și i-au
salutat de bună venire.

Cu trenul de ameațădi și cu cel de seara,
a sosit apoi partea cea mare a oaspeților atât
din direcțiunea despre Deva, cât și despre Alba-
Iulia. Seara apoi a fost o întâlnire în sala cea
mare a hotelului național.

În lipsa vr'unui alt local destul de încă-
pător adunarea s'a ținut în biserica gr.-orientală.
Cam pe la dîce și jumătate oare, după
sfînta Liturgie, Ilustritatea Sa D-l vice-președinte a
deschis adunarea prin discursul pe care îl pu-
blicăm în altă parte.

D-l Dr. A. Tincu mulțumesc apoi în nu-
mele Orăștenilor pentru bunăvoința membrilor
societății de a fi ostenit la adunare, se citește
o telegramă din Brașov, se comunică mai multe
petițiuni și se alege comisiunea de trei pentru
incasarea taxelor și înscrierea de membrii noi.

Pentru-ca această comisiune, compusă din
D-nii Ioan Mihaiu, Canonicul V. Pop și I. Mihu
să poată intra imediat în funcțiune, ședința se
suspendă pe câteva minute.

La deschiderea din nou a ședinței se con-
stată, că s'au incasat drept taxe 1226 fl. v. a.,
ceea ce se ia cu satisfacțiune la cunoștință. Se
proclamă apoi drept membrii aceia dintre cei in-
scriși, care sunt supuși austro-ungari, rămîind
să se ceară pentru admiterea celorlalți aprobarea
prea înaltă prevădută în statute.

Trecîndu-se ear la ordinea dîlei, adunarea
ascultă raportul general al Comitetului, cetit de
D-l secretar Barcianu, și alege apoi două comi-
siuni de câte cinci membrii, una budgetară, ear
alta pentru formularea propunerilor, ce urmează
a fi discutate de adunare.

În comisiunea budgetară se aleg d-nii I.
Lăzăriciu, A. Păcurar, Protopopul Papiu, Laurian
Barcianu și Sava Borha, ear în cea însărcinată
cu formularea propunerilor D-nii Baronul Ursu,
Fr. Hosu Longin, avocatul Barbu, Dr. I. Me-
țianu și Nic. Fekete Negruțiu.

După ordinea de dî ar fi urmat cetirea
disertațiunilor prezentate și examinate conform
statutelor de comitet.

Deoarece D-l Axente Severu, singurul,
care a prezentat o disertațiune, renunță de a o
ceti, ședința se ridică pe la oara $1\frac{1}{2}$, anunțân-
du-se a doua ședință pe Luni, oarele 10 înainte
de ameațădi.

Seara s'a dat în sala otelului național con-
certul, despre care vorbim în altă parte.

Discursul

cu care a deschis consiliarul aulic Iacob Bologa
în calitatea sa de vice-președinte al „Asociațiunii
transilvane pentru literatura română și cultura
poporului român“ ședințele generalei ei adunări
ordinare a XXIII-a, convocată pe 5/17 August
1884 la Orăștia.

Ilustră adunare!

Onoraților Domni și stimaților frați Români!

Precum am fost și în anul trecut — cu
ocasiunea adunării noastre din Brașov — așa
me afu de o parte și acum destul de trist și
supărat, pentru-că precum am făcut atunci celor
prezenți, așa — sciu că — Vă fac acum și
D-Voastre o mare neplăcere, trebuind mai înainte
de toate să Vă aduc cu nespusă părere de rău
la cunoștință, că celebrul literat român, mult
meritul și preacuditul președinte al „Asocia-
țiunii transilvane pentru literatura română și
cultura poporului român“ statutarul și preîn-
țeleptul conducător al adunărilor ei generale,
Domnul Timoteiu Cipariu va lipsi și de
astădată din mijlocul nostru, pentru-că după
epistola sa din 7 August 1884 nu-i permise
starea sănătății, în carea se află și actualminte,
a suporta fatigile călătoriei până aici, și a ne
conduce cu înăscuta-i înțelepciune.

Am simțit întru adevăr și eu, Domnilor,
și simț și acumă întristarea și supărarea, ce ne-a
causat și ne causează lipsa ilustrului nostru pre-
ședinte din mijlocul celor ce aveam să învățăm
mult dela dînsul.

Încât însă me privesc întristarea și supă-
rarea menționată numai pe mine: apoi eată Vă
mărturisesc de altă parte, Domnilor, că eu
pentru mine afu o mare micșiorare a asprimei
acelora în plăcuta mea pozițiune de vice-preșe-
dinte al „asociațiunii noastre“, deoarece eată că
în această calitate a mea ocup din nou și cu
mândrie acest loc; eată că mie îmi impune ab-
sența presedintelui conducerea unei adunări
culturale, atât de strălucite, de atâta însemnătate
și valoare, precum și cea de față; dar ce, pentru
mine e și mai de însemnat: eată că încredințân-
dumi-se mie din nou conducerea unei adunări
ca aceasta, mi se face din nou o mare onoare,
o onoare, Domnilor, cu carea mă voiu fâli tot-
deauna, aducîndu-mi cu multă bucurie aminte,
că am stat de mai multe ori, și stau și acumă
în fruntea atâtor suflete nobile de ale Românilor,
carii au alergat și aleargă într'ajutorul neamului
lor, carii sau adunat și se adună, ca să se sfă-
tuiască, că cum ar pute să-și mântue neamul
mai cu înlesnire și mai sigur de nevoile, care îl
apasă de secolii.

Da, Domnilor! mă încântă această onoare
cu atât mai mult, cu cât mai puțină grige port
de sarcina, carea o condiționează: cu cât mai
puțini scrupuli îmi face conducerea acestei
adunări.

Am eu, fraților! spre marea mea bucurie,
o bogată și preaînșuflețitoare experiență; m'a
convins praxa de 13 ani, de când mă ocup și
eu ca președinte și ca vice-președinte al „asocia-
țiunii noastre“ mai cu deadînsul și mai de aproape
cu afaceri de ale ei: că toți aceia, din carii constă
ea, și carii îi compun adunările generali, va se
dîcă: membrii aceleia sunt toți bărbați ai bunei
ordini; țin cont de recerutul tact și de buna cu-
viință; profită cu cumpêt de drepturile ce le
acordă, și împlinesc cu devoțiune datorințele ce
le impun statutele, pe al căror teren s'a înființat
și există această asociațiune, și că nici unul dintre
acei membrii, și nici odată n'a perdut dinaintea
ochilor minții, că dacă e ca să se susțină și să
prospereze această reuniune românească, trebuie
să se observe, cu toată stricteța al 3 ș din sta-
tutele ei, după care „în adunările acestei asocia-
țiuni sunt oprite ori-ce desbateri asupra obiec-
telor religioase și politice, încât acestea privesc
la present“.

Deci căutînd sub plăcuta impresiune a celor
imediat dîse la cei ce-mi stau față și mă împre-
soară, și sciînd, că pentru agendele întrunirii
noastre actuale, veți fi și Domniele Voastre, cari
ca fideli membrii ai Asociațiunii compuneți această
adunare, de același spirit, de aceeași însuflețire
conduși, de care s'au condus toți aceia, cari în
asemenea calitate au cercetat adunările noastre
de până acum: așa pute deschide, și așa și deschide
cu toată liniște sufletească și îndată ședința
acestei adunări, dacă n'as avè încă unele dorințe,
care-mi zac la inimă, pe care as vrè să le cu-
noașteți înainte de a ne apuca de lucru, și cu
a căror descoperire îmi permit prin urmare, a

pune încă pentru vre-o câteva minute la probă indulgența și pacința Domniilor Voastre.

Doresc din suflet, domnilor mei, și — îmi credeți că — am, tot în urma experiențelor făcute momentane cauze, multe și tari motive, din care doresc, ca nu numai toți membrii acestei Asociațiuni, nu numai toți Românii, ci chiar și neromânii și ceialalți compatrioți ai noștri, să cunoască cât numai s'ar pute mai de aproape și mai bine „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.”

Doresc, ca să se spună cât de des, pentru-că, putând afla, să-și însemne tot în insul:

că cu nemuritorii sei arhipăstori Șaguna și Suluț, în frunte, a cerut inteligența română din Transilvania prin petițiunea din 10 Maiu 1860, dela competentele locuri concesiunea, de a înființa o reuniune, carea să-i facă posibilă înaintarea literaturii române și cultivarea poporului român;

că aceeași inteligență a compus în urma rezoluțiunii guvernale din 31 Ianuarie 1861, în conferența sa din 9/21 Martie, statute pentru numita reuniune, numind aceasta „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român”;

că Maj. Sa, prea bunul nostru monarch Francisc Iosif I s'a îndurat prea grațios, a aproba prin prea înalta sa rezoluțiune din 6 Septembrie 1861 amintitele statute;

că pe temeiul acestor statute s'a înaugurat și s'a constituit Asociațiunea menționată în adunarea Românilor din 23 Octomvrie (4 Noemvrie) 1861;

că scopul acestei asociațiuni după al 2 §. al statutelor ei nu e altul decât singur și numai înaintarea literaturii române și cultivarea poporului român;

că ea constă după al 5-lea §. din statute din membrii fondatori, ordinari, corespondenți și onorari „fără deosebire de naționalitate și religioasă” și

că ea își desvoaltă conform statutelor menționate activitatea și administrațiunea prin membrii amintitei, prin comitetul seu executiv, spriginit în toate afacerile sale statutari de către mai multe officii auxiliari din despărțimintele teritorialei ei, și prin adunarea-i generală, carea se ține ca și cea actuală în tot anul în deosebite locuri din teritoriul ei.

Doresc mai departe, că chiar pe cale oficială să aște și să știe, că această asociațiune transilvană s'a apucat îndată după înaugurarea și constituirea sa de rezolvirea problemelor sale.

În 23 de ani ai existenței sale a lucrat ea prin organele sale conform §. 2 din statute și spre înaintarea literaturii române; celea mai multe puteri și mijloace ale sale însă le-a întrebuințat ea până acum spre promovarea culturii poporului român, spriginind prin stipendii și ajutoare bănesci nu numai o mulțime de tineri, pe mulți dintre acei fii ai poporului român, cari s'au ocupat cu diferite specialități de știință, de artă, de comerț, de industrie și de meserie, ci chiar și unele scoale populare române.

Am dorit și doresc, ca să se aște și să se constate toate acestea în public spre a servi de dovadă ori și cui, că reuniunea, instituțiunea noastră aceasta are bazele sale de tot solide, și că ea e de un nespun folos nu numai pentru Români, ci considerând imensul bine, care rezultă pentru toate popoarele conlocuitoare din egala lor cultură, va trebui să vadă și să mărturisască ori ce nepreocupat, chiar și pentru ceialalți locuitori din țeara aceasta. Pentru aceea mi-am permis eu, domnilor, a repeți, chiar și

cu risicul, în pericolul de a fi reprobat, multe din celea ce am rostit și cu alte osaiuni.

Dar precum cu plăcere v'am arătat dezvoltarea activității Asociațiunii noastre în unele direcțiuni, cu privință adecă mai cu seamă la fiii poporului român, așa cu durere trebuie să vă arăt și prea puțină ei activate în alte direcțiuni: cu privință la fiecele poporului român. Pentru aceste fragete ființe, cărora avem de a mulțumi existența și durabilitatea națiunii noastre în alte împrejurări și cu alte puteri, n'a făcut Asociațiunea totul ce — nu doar' că ar fi putut face — ci ce ar fi trebuit să facă. A ajutat ea, ce e drept, și pe unele puțină dintre fiecele poporului român la învățură de carte și de lucruri; a se îngrijit însă după cuviință și în măsura și modalitatea recerută de o educație a genului feminin românesc pe deplin corespunzătoare timpului și recerșilor neamului nostru, nu i-au iertat mijloacele, de care a dispus ea până acum.

Bun e însă Dumnezeu, și laudă lui, că mare și însuflețit e și numărul celor ce constituie reuniunea noastră, al acelor membrii ai ei, cari au recunoscut și recunosc imperativa și înțepătoare necesitate, de a sări poporului român întru ajutor și prin corespunzătoare creștere și instruire a fiicelor lui, jertfînd în favoarea acesteia, și în cel mai bine înțeles și mai sigur interes al românismului însuși, chiar și ultimele resturi din puterile Asociațiunii noastre.

Ne va ajuta, după ulterioara și ferbinta mea dorință, bunul Dumnezeu, ear susțitorii acestei Asociațiuni, sau membrii ei, conduși de convingeri, ca celea imediat exprimate, — nu mă îndoiesc, ci sper cu toată încrederea că vor desvolta tot mai tare și continuativ zelul care-l au spre a crește bine și a instrui de ajuns și femeia română, și că în modul acesta ne va succeda a ne împlini în curînd încă o datorință sfîntă.

Speranța aceasta a mea se bazează domnilor pe concludul onoratei noastre adunări generale din anul trecut, prin care s'a stabilit irrevocabil zidirea și instruirea unei scoale superioare pentru fetițele române; se bazează pe propunerile relative la această zidire și instruire de scoală, cu care a venit comitetul domniilor voastre la această adunare, și se bazează și pe măgulitoarea mea credință, că domnia voastră, domnilor membri ai Asociațiunii, veți binevoi a primi propunerile menționatei comitetului.

Încheiu, domnilor și fraților, împărțîndu-ve și cordialele salutări, pe care vi le trimite prea demnul nostru domn președinte, apoi salutînd și eu pe frații Orășteni cu cel mai călduros „bine v'am aflat fraților”, ear pe cei ce s'au ostenit încoace din diferite locuri ale marelui nostru teritoriu, cu cel mai cordial „bine ați venit fraților” și în urmă invitîndu-vă pe toți la lucru, deschid pentru aceasta ședința primă a adunării noastre generale ordinare a XXIII.

Raportul

comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, despre activitatea sa în timpul dela adunarea generală din Dej, adecă dela 1 Septemvrie 1882 până la 31 Decemvrie n. 1883.

Onorată adunare generală!

Urmînd concludului adus în ședința a II-a a adunării generale dela Dej din anul 1882, p. prot. 33, prin care s'a stabilit anul solar ca an de gestiune al Asociațiunii, comitetul își ia voia a prezenta onoratei adunări generale, întrunite în orașul Orăștie în conformitate cu dispozițiunea

statutelor din §. 32 g, următorul raport despre activitatea sa în periodul dela adunarea generală din Dej din anul 1882, până la 31 Decem. 1883.

De oare-ce însă unele chestiuni mai importante, rezolvite de comitet în ședințele anului curent, cari prin urmare ar fi să fie cuprinse numai în raportul despre anul curent, care e a se prezenta adunării generale din 1885, — sînt de natură a reclama o decisiune mai grabnică prin concludul adunării generale prezente, comitetul își permite a le aduce și pre aceste în legătură cu raportul asupra gestiunii anului trecut, înaintea adunării generale din anul acesta.

I.

În periodul dela adunarea generală din Dej, până la 31 Decemvrie 1883 comitetul a ținut 29 ședințe. Atît în ședințele până la adunarea generală din Brașov, cât și în ședințele urmate după această adunare, care, reconstituind comitetul prin nouă alegere, n'a făcut schimbare în conducerea comitetului, presiul l-a purtat vice-președintele Iacob Bologa, fiind presidentul Timoteiu Cipariu, parte prin depărtarea locului, parte prin starea sănătății debilitate, împedecat a conduce însuși afacerile Asociațiunii. Amintind la acest loc despre conducerea comitetului Asociațiunii, nu putem trece cu vederea a aduce la cunoștință onoratei adunări, că alegerea de president al Asociațiunii făcută la adunarea generală din Brașov în persoana d-lui preposit metropolitan Timoteiu Cipariu, și de vice-president în persoana d-lui consiliar aulic în pensiuene Iacob Bologa, a obținut aprobarea mai înaltă prin rezoluțiunea înaltului ministeriu de interne de dto 15 Noemvrie 1883, Nr. 65,973.

În legătură cu aceste ne permitem a aduce la cunoștință, că, în 16/28 Iunie 1883 s'abîndu-se din partea arhidiecesei gr. ort. prin parastas solemn în Rășinari a 10-a aniversare a încetării din viață a neuitatului arhiepiscop și metropolit Andreiu baron de Șaguna, comitetul avînd în vedere că, mult regretatul repausat a fost unul din întemeietorii Asociațiunii transilvane și primul ei president, și-a ținut de a sa datorință a aduce umbrei repausatului omagii sale prin prezentare corporativă la aceea solemnitate și prin depunerea unei cununi în numele Asociațiunii, pe mormînt.

Aici va fi locul să vă aducem la cunoștință două schimbări ce s'au făcut în decursul anului 1883 cu privire la comitet, una din motiv că ea își are reflexul seu în raționinul ce se prezintă onor. adunări generale, alta din motiv că reclamă o dispozițiune nouă a acesteia. Schimbarea cea dintăiu privește localul comitetului Asociațiunii. Devenind adecă Asociațiunea proprietară de casă, comitetul s'a mutat cu cancelaria, cu cassa și cu biblioteca din localul închiriat de până aci, în localul stabil din casa proprie a Asociațiunii, pentru care mutare au fost de trebuință unele reparaturi și adaptări. Schimbarea a doua s'a făcut în funcționarii Asociațiunii. Anumit dl căpitan C. Stezar, cassar al Asociațiunii până la adunarea generală din Brașov, declinînd dela sine onorul de a mai fi

ales și pe viitor în aceasta funcțiune, fu, la constituirea comitetului, ales controlor. Resig. nînd însă din cauza multelor sale ocupațiuni și din cauza bătrănețelor la noua funcțiune, comitetul a fost necesitat a îngrijii în mod provizoriu afacerile controlorului, prin substituirea în această funcțiune a membrului I. St. Suluț; on. adunarea generală va binevoi dar a dispune la timpul seu de cele trebuincioase prin o nouă alegere. În ședințele sale comitetul a făcut dispozițiunile pentru punerea în lucrare a concludelor adunării generale și a rezolvit curențiile intrate.

Îndată în primele ședințe după adunarea generală s'au făcut pașii necesari pentru dăbuirea sumelor votate în bugetul pro 1882. Anumit stipendii și ajutoarele, ce se folosesc persoanelor, cari n'au terminat cursul învățurii și au dovedit progres mulțumitor, s'au lăsat pe viitor în folosirea lor, ear pentru stipendii și ajutoarele vacante s'a scris, conferindu-se persoanelor, al căror nume se cuprinde în lista aturată %.

Consultînd această listă, în comparare bugetul votat pro 1882/1883, Vă veți convinge că la unele stipendii și anumit la un stipendiu pentru ascultătoare de pedagogie, la un stipendiu dintre cele menite pentru ascultători la scoala agronomică din Cluj și Mănăștur și la două stipendii menite cu preferență pentru tinerii Munții apuseni, cari ar voi a învăța o meserie mai perfecționată în lemn, — nu se află în semnare induse numele persoanelor, cari au obținut aceste stipendii. Causa este, la amintite mai întăiu, că nu s'au aflat concurenți deplin calificați pentru a li se conferi stipendii la cele din urmă, că, adunarea generală din Dej, care, cu abatere dela propunerea comitetului, a susținut pentru conferire restricțiune o preferență a tinerilor din Munții apuseni, a trecut cu vederea la votarea bugetului pro 1882/1883 a induce pozițiunea celor două stipendii, pre cari comitetul le omisese în primul seu de buget prezentat adunării generale. Comitetul venind a executa concludul adunării n'a aflat în buget poziția trebuincioasă.

Dintre stipendiile conferite unul, dat farmacist, s'a sistat în decursul anului, și comitetul a primit nefavorabile rapoartă de purtare morală a tinerului, căruia se conferise stipendiul. Între ajutoarele pentru meserie se află induse în consemnarea anului 1883, două ajutoare conferite în alți ani din partea scoalei „Transilvania.” Aceasta din motivul, că în unor indegetări primite dela societate în regulării unor afaceri finanțare, conferința s'au sistat până la altă dispoziție. Urmînd decursul anului 1883 regularea afacerilor finanțare, conferirea de nou a urmat a se face anul 1884.

Cu plăcere constatăm, că observarea comitetului cuprinsă în raportul prezentat adunării generale din Dej, în privința stăruinței comitetului român în crearea unei clase de meserie s'a desmințit prin dezvoltarea ulterioară a școlilor, din contră, numărul cel însemnat de

Foița „Tribunei”.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

XXI.

Lasă-l — îi dîse popa lui Busuioc, — fă-te că nu veți n'auți, nu bagi nimic de seamă. Se întoarce el de sine; nu e făcut Iorgovan să poată umbra pe cale-a ce-a apucat.

Așa a și făcut Busuioc.

Sămbătă după amiază Iorgovan s'a întors acasă.

Îi era rușine de slujii și de vecini, ar fi vrut, ca taică-seu să-l certe și-i venia să se spîndure, când vedea, că nici nu-l întrebă măcar, unde-a stat, ce-a făcut, ba nici nu era supărat.

El îi dote banii pentru sacii de făină, pe care-i vinduse a doua zi și spusese, că l'a ținut negotătorul de făină cu vorba de n'a putut pleca la timp.

Mînția Iorgovan. Nu numai că nu l'a ținut negotătorul, dar banii nici că erau dela el, îi luase cu împrumut, căci prețul făinei îl cheltuise.

Ântăia oară în viață se împrumutase și el, cu puțin numai pentru un om ca dînsul, dar datoră il apasă cu atît mai virtos, cu cît n'ar

fi voit să aște cine-va c'o are și trebuia neapărat s'o plătească Vinerea viitoare.

De unde?

Nu-i rămănea decât să-l înșele pe taică-seu la socoteala morii.

N'ar fi avut decât să ceară, și scia ca Busuioc îi dedia bucuros ori-și-cât, dar tot îi părea rău. De ce să-l mai mănănească. Așa și-așa tot dela el eșia.

Acum odată în viața lui, — la strămoșare, putea s'o facă.

Și Joia viitoare el îl înșela pe taică-seu la socoteala morii.

Busuioc începuse să tremure, când vedu, că fecioru-seu ear vrea să plece tot el la Arad, dar el nu se simția destul de tare ca să-l oprească.

Și nici n'avea de ce.

Și-ar fi pus Iorgovan viața, că se întoarce la timp, că nu mai stă de vorbă cu nimeni, că nu mai face toată viața lui datorii.

Numai el scia, câte amare de muștrări și-a făcut în timp de opt zile.

Și s'a și întors Iorgovan la timp și datorii n'a făcut.

El însă ear și-a lăpădat portul țărănesc, ear a petrecut toată noaptea, nu însă cu Bărgăuț, — cu nisce oameni, pe care nu-i mai veduse în viața lui, și nu în oraș, ci peste Murăș, la Schela, unde nu-l scia nimeni.

Ba a cântat Iorgovan și a jucat chiar și el.

Și totuși el nu-și mai făcea muștrări atît de amare ca'n rîndul trecut.

A petrecut, dar la urma urmelor cu cine?

— Cu nisce oameni, pe care nu-i mai veduse și care n'o să-l mai vadă în viața lor pe el. Nisce scărnaveni! Ce-i păsa lui de ei?!

Busuioc se liniști, când vedu, că feciorul îi vine la timp și nu mai e atît de umilit în el cum fusese săptămîna trecută. Tot îi părea însă bine că s'a împăcat cu popa. Se temea, că ear o să-i mai vie lui Iorgovan, și nu era pe lume om să-l ție în frîu afară de popa. Da! bucuros i-ar fi dat Busuioc acum lui Șofron și banii îndoiți numai să nu se strice cu popa. Căci a cui era vina, dacă se ticăloșia Iorgovan.

A mea e vina, numai a mea! — dîcea Busuioc.

Așa dîcea și Iorgovan.

Așa dîcea, când îl înșela la socoteala morii, așa când își petrecea, așa când cânta, juca și făcea lucruri, de care mai nainte îi fusese scărba.

Din Vinere în Vinere el se dedia tot mai tare desfrîului. Dela o vreme nici nu-și mai lăpăda portul țărănesc la petrecherile lui. În cele din urmă începuse să umbra la birtul din Curtici.

Busuioc se trezi acum și fugi ear la popa.

Însoară-l! — dîse popa. — Fie cu ori și cine, dar însoară-l.

E oare-ceva ce-aș face mai bine — strigă Busuioc. — Tu scii, c'am vrut să n'am putut și vreau, dar nu pot.

Ei, las-o pe mine! — grăi popa. — n'ai vrut, cum trebuie să voiesci. Ați fost tu și tu și el, nisce netrebnci: să veți tu, să veți el, să veți el.

Pădureanca, dacă-i vorbesci cum trebuie, pune Busuioc.

Pleacă-te!

Mă plec! — dîse Busuioc.

Dar pleacă-te pe toată viața ta!

Pe toată viața mea!

Să-ți aduci a minte de asta! — grăi

— Acum lasă-le pe mine.

Și poate, că popa Furtună ar fi să se scoață lucrurile la capet bun, dacă nimerit toate așa cum le scia el.

Șofron se mutase la Socodor. Și rase doi boi, un car și un plug, luase și în parte și-și făcea arăturile de toamnă.

Ântăia oară în viața lui simțise și dulceață este în munca, pe care o ogorul teu.

În Socodor nu-l scia nimeni pe era om venit în curînd, o scia însă pe reanca, și-l sciau, că se ține de dînsul rudă sau om din sat, scia, că el umbla casa lui Martin, eară ea se ducea

din toate părțile țerei la ajutoarele menite învățării de meserii și sodali, dovedesc, că școlarul român merge progresând în această direcție salutară.

Afară de stipendii și ajutoare pentru meșteri și școli, comitetul, neputând oferi mână de ajutor în cadrul bugetului votat, a votat unor împrumuturi, cu îndatorirea a le respăți după potrivit. Ear pentru datoriile mai vechi această natură, comitetul a făcut, și cu succes, necesari pentru incasare.

Conclusele adunării generale din Brașov în privința administrării într'una a fondurilor Asociației, în privința computării taxelor și a triplului, s'au pus în lucrare în decursul anului 1883.

Conclusele cu privire la remasul lui Avram nu s'a putut executa întocmai, lipsind final al avocatului plenipotențiat în afacere, ear conclusul adunării generale cu privire la repetiția cererii pentru înlocuirea de membri a domnilor: Dr. C. Alexandru Davila, Gr. M. Lahovari, Popescu, N. Nicorescu, și Teodor Burada, sunt sudiți ai regatului învecinat România, deși executat de comitet, n'a avut rezultat, de-oarece în minister nu s'a aflat să se abate dela decisiunea sa negativă.

Conclusele adunării generale din Brașov în edificării unui edificiu școlar și a înființării școlii superioare de fete cât mai curând, până la adunarea generală prezentă, nu s'a putut executa întocmai.

Preparatiile necesare au înaintat însă astăzi executarea nu va mai suferi multă amănunțime a făcut toți pașii necesari atât comunitatea orașului Sibiiu, cât și la În. miștrii de justiție și de finanțe, ca proprietari ai liber învecinat cu casa asociației, cu de a dobândi concesiunea pentru depărțarea dealului orașului și ridicăturii de pământ, să acoperi încălta un front al edificului. Na fost norocos însă a obține favorul. Această împregiurare de o importanță foarte mare însă nu l'a împedecat a lucra cu perseverență la realizarea ideii. În conțelegere cu arhitect de bun renume din Sibiiu a stabilit plan de edificiu și un preliminar de spese pentru zidire, cari amendoș se pun pe masa comitetului. Pentru mai deplină informare a comitetului adunați. Consultând acest plan, creșterea de fiecare se va convinge despre simplitatea, și în același timp și despre soliditatea, gustul și utilitatea edificului proiectat, astfel că nu vom primi pentru el aprobarea la adunări generale. Adevărat este, că prețul estimat întrece suma de 30,000 pusă spre dispozițiunea comitetului prin adunarea generală din Brașov, însă deoarece prin înființarea că s'a creșut mai cu scop a se înființa institutul pentru 8 clase, nu cum era început în vedere cu 4 clase, credem justițios să cererea comitetului că onorata ad. generală să-i mai pună la dispoziție încă suma de 10,000 fl. pentru scopul edificării.

rală să-i mai pună la dispoziție încă suma de 10,000 fl. pentru scopul edificării.

În legătură cu aceste și în conformitate cu conclusul respectiv al ad. gen. trecute se prezintă alăturat la acest raport planul de învătământ pentru școala superioară de fete, și un proiect de statut pentru organizarea și înființarea școlii desamintite. Afând toți acești pași ai comitetului DVoastre aprobarea adunării generale, edificiul se va da în întreprindere prin licitație publică, ca zidirea să se poată începe încă în toamna anului curent. Și astfel nu va mai fi departe ziua de bucurie generală pentru toți Români, când ei vor asista la festivitatea deschiderii școlii superioare de fete cu internat a asociației, care este totodată primul institut românesc de acest fel în întreaga monarchie Austro-Ungară. (Va urma.)

Corespondență particulară
a „Tribunei“.

Lugoj în 16 August n. 1884.

Congregațiunea extraordinară a comitatului Caraș-Severin s'a ținut în 14 l. c. fiind de față abia 30 de reprezentanți și vr'o 60 de oficianți. D-l Tabaydi toate le ține minte, numai aceea că sînt și „Români“ în sala Congregațiunei — nu! De aceea cu fiecare ocaziune trebuie tras de ureche, ca să ordineză cetirea raporturilor și expunerea obiectelor de pertractare și în limba română. — Aceasta cerbicie a lui Tabaydi susține o tenacitate și mai resolută din partea Românilor și de astădată preotul din Remetea-pogănicei Nicolau Sciopone și învățătorul din Sdiara Constantin Popoviciu sgândăriră pe prefăcutul hăbăuc Tabaydi până ce „cu o baterie în palme“ plină de necaz, apoi „răsucind sulita musteață“ cu dispreț ordină respectarea limbei române. Dar la fiecare cauză se repeta cererea expresă a Românilor, și numai cu insistență cât se poate de marcată și pe lîngă o polemie de multe ori ridiculoasă, ear de regulă plină de venin se storcea acest drept. Așa d. e. cerend D. C. Popoviciu predarea cauzei în limba română, D-l Tabaydi îi răspunde „unguresce“ la ce D-l Popoviciu țice: mie îmi vorbești Ilustrissime! Tabaydi: Igen önnel! Popoviciu: Mie îmi poți vorbi până în deseară, căci nu te înțeleg; — eară D-lui Nicolae Sciopone îi țice Tabaydi: bine, dacă D-Voastră cereți „românesce“ eu cer dela D-ta părinte să-ți spuî vorbirea, după ce ai țis-o românesce, și un-guresce — și erupse el (Tabaydi), vice-comitele și după el toată trupa amplotiaților într'un „hohot de ris“; în mijlocul acestora se școală C. Brediceanu și prin voacea-i puternică făcendui să tacă, le strigă: (unguresce) Rîdeți și voiți să vă bateți joc de noi, dar în faptă vă bateți joc de legea pozitivă! Vai de voi și de cei ce vor pus să ne stăpăniți. Oficianți sînteți, așa aplicați legea! — Tăcere adîncă a urmat după această lecțiune bine aplicată.

Dintre obiectele, cari s'au pertractat la cauza înființării oficiilor „pentru grijitori de drumuri au vorbit N. Sciopone, C. Popoviciu, I. Nedelcu, C. Rădulescu, I. Seracin, toți pentru propunerea lui C. Brediceanu, carele într'o cuvântare bine întocmită pledă în contra creării oficiilor nouă, în contra numărului și a salariului, luând motiv de întroducere la cuvântarea sa faptul, că referenții nu știu românesce și din această cauză vorbitorii numai prin a doua mână se pot înțelege cu dîșii și pot cunoasce argumentele lor, din care cauză țice: Între invențiunile mai nouă mașina lui Edison de a cuprinde și seda vocea, vorbele și ariele, a pus toată lumea în uimire, cu toate acestea pentru sistemul un-guresc din țeara noastră, ca să le putem face Ungurilor pe plac să nu audă în adunările constituționale altă limbă, decât cea maghiară, și cu toate acestea să putem și noi, poporul contribuente, înțelege, ce ne poruncesc d-lor, ar trebui inventată o mașină, carea când vorbește Ungurul un-guresce, mașina se traducă poporului pre românesce vorbele un-guresce și așa să le redea auđului. Atunci când se va fi aflat această mașină, carea e neîncungiurată de lipsă pentru existența statului maghiar, atunci ne vom pute înțelege cu Ungurii, dar până atunci, fiindcă statul la toate oficiile caută la origine, și fiindcă oficianții mai toți sînt Unguri, cari nu știu limba română a poporului — o înțelegere între cel ce dă și între cel ce ia — nu se poate realiza. Vorbirea d. Brediceanu întro-

dusă ăstmod și desvoltată cu multă logică, apoi încheiată cu toată puterea de argumente preste argumente, fu susținută și de dl preot gr. cath. din Scheuș Vasiliu Deciu, pre carele și cu altă ocaziune am început a-l cunoasce de un orator respectabil. Aci însă au făcut unele conclusiuni atât de adevărate și zdrobitoare pentru vrășmașii nostri, încât au raportat aplause răpitoare dela mică dar însuflețită ceată a luptătorilor nostri. Așa le țice: faceți oficii preste oficii, ca să vă creați existență și agenți pentru sistemul desastros, sub carele poporul abia mai geme, dar să știți, că bine vă cunoascem intențiunile. Nu interesul poporului sau binele public vă conduce la această politică, din contră curata dorință de a extirpa dacă nu tot poporul român, cel puțin generațiunea prezentă și prin terorizări și despoieri sperați, că generațiunea următoare născută în miserie și frică își va pleca capul jugului „maghiarisării!“ Deșcartă speranță! Aceste nebunii vă vor ruina cu desevirșire creerii!

Veđend vice-comitele Iakabffy, că vorbitorii toți sînt contra părerii stăpănitorilor, face semn unui mameluc și prin acela dispune prezentarea listei de votisare, pentru care act de corteșire nedemn de un vice-comite C. Brediceanu îi dădu preste degete cu o înfruntare, ce nu avu dl vice-comite, decât să o înghiță. În meritul cauzei maioritatele (mai numai oficianți) primară propunerea comitetului suprem: în urmarea căreia s'au sistemisat 18 grijitori de drum cu un salariu de 540 fl. pentru fie-care.

Asemenea s'a purces la sistemisarea acelor 13 posturi de medici comunali, și mai la toate cauzele cari s'au pus la pertractare, — tot voința d-lui comite suprem deveni conclus pentru congregațiunea comitatensă, carea ađi de nume e autonomă, dar în faptă e adunare de a vota aceea ce demandă guvernul sau comitele suprem. La cauza casarmei de honveđi, carea ar voi comuna Lugoj să o clădească, nu se putu răbda dl Tabaydi ca să rinjească odată cătră această comună carea pentru puternica influență a Românilor e spine în ochii lui Tabaydi și ai tuturor Ungurilor. Comitele suprem purtat de aceste simțeminte, după ce toate condițiunile fură primite, și zidirea casarmei era asigurată, propune, și congregațiunea primesca un adaus, carele face imposibilă zidirea, acel adaus e „că după 25 ani comuna să fie îndatorată a lăsa casarma și mai departe erarului, pre lîngă solvirea acelor 2200 fl. v. a. eară dela comitat să nu aibă drept a pretinde cei 1270 fl. acordați pre 25 ani dela zidire.“

Această palmă frățescă, voi dl Tabaydi a ni-o aplica, după ce ne credeam tractați cu multă prevedere de omnipotenții nostri, căci în deputațiunea aleasă ca să meargă la Maiestatea Sa la Arad, dintre Români sînt primiți: C. Radulescu, F. Rezeiu și C. Bediceanu, de și nu sîntem de fel convinși, că acești domni vor primi această onoare ori ba. Scrob.

Cronică.

Sărbarea țilei naserii Maiestății Sale a urmat ieri, favorisată de timp, într'un mod de o solemnitate mai rară în orașul nostru. Ca și în toți anii în bisericile de toate confesiunile s'a celebrat serviciul dumnezeesc împreunat cu rugăciunile obicnute pentru Monarhul nostru, pe cari în deosebi în biserica gr-or. le-a săvîrșit Exelența Sa d-l metropolit cu numeroasă asistență. Dar mulțimea soldaților concentrați în acest an aici, formând un întreg corp de armată, și apoi coincidența festivităților sășesci au făcut, ca de astă dată ziua de 18 August să fie sărbătorită în orașul nostru în chip de tot imponant. Mii de oameni atât pe jos, cât și în trăsuri, au asistat la ceremonia militară de pe câmpul de servițiu, unde la sfîrșit douăspre-dece mii de soldați au defilat, un aspect destul de rar prin provincie. La ameađi întreg corpul ofiteresc s'a întrunit apoi la prânđ în noua „Sală de întruniri“, decorată ad hoc în mod strălucit, unde Exelența Sa d-l comandant de corp baron Schönfeld a ridicat toastul, însoțit de salvele tunurilor, pentru Maiestatea Sa. Seara a fost în sfîrșit bal festiv, dat de Casinul de aici în sala otelului „La Împăratul Romanilor“, carea era cuprinsă de un public numeros, aparțitor elitei societății de aici.

Musica. În grădina „Josef“ va cânta astăzi musica română din Ploiesci, ce se află de vre-o câteva țile în Sibiiu. Trupa consistă din 8 persoane; ea va executa diferite piese naționale.

Junimea română din Reghin și giurinvită la Petrecerea de vară, care se va ține în 27 August st. n. a. c. în sala promenađei din Reghinul-sășesc, pentru scop filantropic. Începu-

tul la 5 oare p. m. Prețul înțrării: pentru o persoană 1 fi. v. a. pentru o familie 2 fi. v. a. Ofertele maritimooase se vor cuita pe cale țiaristică.

Dicționarul limbei române. Monitorul din România publică decretul, prin care se deschide pe seama ministerului cultelor și instrucțiunei publice un credit extraordinar de 2,700 lei spre a se pune la dispoziția Academiei române pentru remunerățiunea a trei ajutoare necesarii la lucrarea marelui dicționar etimologic al limbei române.

Dieta croată. Diarele din Praga scriu că dieta Croației se va deschide la 23 August n. la 11 oare a. m. În ședința primă a dietei se va ceti numai rescriptul de convocare și ordinea de ția a ședinței următoare.

Înfrățirea ceho-polonă. Din Praga se anunță că la 15 n. a. l. c. au călătorit de acolo la sărbarea înfrățirii ceho-polone din Cracovia 365 persoane.

Ajutoare pentru victimele cholerei. Diarele franceze ne spun că până acum s'au strîns, prin subscripțiuni, 122,784 lei 55, pentru victimele cholerei, din cari s'a și trimis la destinație suma de 21,000 lei.

Listă de contribuiri

pentru
ajutorarea studenților români nenorociți.

Transport din Nr. 92 . fl. 108.—
Irimie Er. Popa, econom în Săcele . „ 5.—
Din Blaj:*)

Dr. Iac. Brendușian avocat	1.—
Ioane Negruțiu, canonic metropolitan	2.—
T. Cipariu, preposit capitar	2.—
I. Antonelli, canonic metropolitan	2.—
St. Manfi, canonic metropolitan	1.—
I. German, profesor gimnasial	1.—
N. Ionaș, profesor	—50
Dămian Eliă Domșa, ieromonach	2.—
N.	—50
Simeon Pop Mateiu, secretar metrop.	2.—
Iuliu Nistor, cancelist metropolitan	—50
Stefan Pop	1.—
Familia Grama	1.—
Georgiu Vancea, econom metropolitan	1.—
Demetriu Turcu jun., comerciant	—50
Basilii Turcu, comerciant	1.—
Georgiu Bărbat, capelan	1.—
Maria Popa, proprietăreasă	1.—
Oare cine	1.—
Silv. Nestor, profesor gimnasial	1.—
N. P.	1.—
Peregrinu	1.—
N. N.	1.—
Dr. Colceriu, medic	1.—
Maria Tipograf, proprietăreasă	1.—
G. Muntean, profesor	1.—
A. Deac, profesor	1.—
A. B.	1.—

Suma . fl. 144.—

Sibiiu, 7 August v. 1884.
Alte contribuiri binevoitoare se vor cuita în public. Redacțiunea.

*) Colecta D-șoarei M. Otilia Brăndușian în suma de fl. 31.—.

Serviciul telegrafic
al
„TRIBUNEI“.

Budapesta, 19 August n. Linile secundare Totmegyer—Nagy-Tapolcsán și Nagy-Tapolcsán—Belics ale căii ferate austro-ungare de stat se deschid în 20 l. c. n.

Foia oficială publică conferarea crucei de cavalier a ordinului Leopoldin virtuosului de clavir contelui Géza Zichy.

Ministrul de comerț a oprit în conțelegere cu ministrii de finanțe și de interne importul de sdrențe, remășițe, funii, schimburi de pat, rufe purtate și haine din Italia, atât pe mare, cât și pe uscat.

Bruxela, 19 August n. Un meeting al liberalilor, ținut la curtea sfatului, a hotărît a insinua îndată la camere protest în contra nouelor legi școlare; dacă totuși s'ar vota, atunci reprezentanții partidului liberal din țeara întreagă să se convoace la Bruxela pentru a recerca pe regele să refuze sancționarea legilor votate.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

Bibliografie.

„Amicul Familiei“. Gherla 1/13 August 1884. Anul al VIII. Nr. 15. Sumar: Căsătoria (studiu social) premiat cu 100 franci. Luculus (novelă originală). — Baia caldă în insula Seeland (ilustrațiune). — La umbra lui Tudor Vladimirescu (poesie). — Fericirea (poesie). — Părintele Charthausi (roman tradus din limba maghiară). — Moartea copilei (poesie). — Renascerea limbii românești în vorbire și scriere. — Cancelaria portativă de epistole în Italia (ilustrațiune). — Seminar pentru tinerimea studiosă română grcat. — Cugetări.

Sciri economice.

Prețul grânelor în Prahova. Vênđarea nouelor recolte, scrie „Democratul“, a început în județul Prahova, atât din partea proprietarilor mari și a arendașilor, cât și din partea locuitorilor săteni.

Grâul de prima calitate s'a vândut chiar de la arie cu 80—85 lei chila, pentru fabricanții de pâne de acolo, acest preț bun însă merge scăđând, fiindcă locuitorii săteni, având necesitate mai mult de cât ori-care de bani, au inundat piața, așa că ei, cari fac abundența și estinătatea, au redus prețurile la 79 lei calitatea 1, la 72, 65, 60 și 55 calitățile mai inferioare.

Sécara s'a vândut chila cu lei 40. Orđul, chila cu lei 36 și 38. Ovésul, chila cu lei 29, 28, 27 și 26. Cât pentru cantitatea și calitatea producțiunii, ea se însemnează pentru grâu de la o chilă până la 1½, pe alocurea, și mai puțin chiar de cât o chilă în multe părți; ear greutatea la 59—61 livre cel mai bun.

La sécara, orđ și ovés producțiunea este mai mare.

Cât pentru porumb, el promite mare abundență.

Recoalta din județul Roman. După informațiunile, pe care le are „Romanul“ din județ, secerișul e terminat și trierul se urmează cu multă activitate. Resultatele sânt destul de satisfăcătoare atât în privința calității, cât și a cantității. Tot astfel nu se poate dice însă și despre porumb (popușoi): acest articol, din cauza secetei, a suferit foarte mult, încât se poate dice că numai a patra parte este bun; ear restul, parte mediocră și parte în stare proastă, mai ales acel al locuitorilor. Este de prevăđut că și anul acesta va fi trebuință a se veni în ajutorul muncitorilor nevoiași.

Piața din Făgăraș, 15. August n. Grâu frumos hectolitra fl. 6.50 până fl. 7.50; grâu mestecat fl. 4.20 până fl. 5.50; sécara fl. 3.60 până fl. 4.—; cucuruzul fl. 4.80 până fl. 5.20; ovésul fl. 2.20 până fl. 2.50; sémênța de cânepă fl. 10.— până fl. 11.—; sémênța de in fl. — până fl. —; fasolea fl. 5.— până fl. 6.—; mazerea fl. — până fl. —; linteia fl. 10.— până fl. 11.—; crumpene fl. 1.— până fl. 1.40, mălaiu fl. 11.— până fl. 12.—, sêu brut 100 Kilo fl. 42.— până fl. 44.—; unsoreea de porc 70—75, slămina 70—85; cânepa fl. 40.— până 45.— Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel 32 cr.; oué 6 cu 10 cr.; chim fl. 10.— până fl. 12.—; lumini turnate de sêu fl. 5s.— până fl. —.

Piața din Brașov, 16 August n. Grâul hectolitra fl. 6.40, grâu mestecat fl. 5.40, sécara fl. 4.20, orđ fl. 4.60, ovés fl. 2.90, cucuruzul fl. 4.60, mălaiu fl. 6.20, mazerea fl. 9.—, linteia fl. 9.50, fasolea fl. 7.—, crumpenele fl. 1.—, carnea de vită p. Kilo 48 cr., carnea de porc 52 cr., carnea de berbec 32 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta dela 16 August st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.10 până 8.55, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 8.— până 8.50, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—80 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Sécara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.30. Orđ (nutret): 60—62 Kilo fl. 6.70 până 7.—; (de berărie) 62—63 7/10 Kilo fl. 7.50 până 10.—. Ovés (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.50. Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.60 până 6.65; de alt soi fl. 6.55 până 6.60. Rapița fl. 11 2/3 până 12 2/3; de Banat fl. 11.— până 11 1/2. Mălaiu (unguresc): fl. 8.50 până 8.78.

Tempul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.33 până 8.35 (per Septembrie-Octombrie) Kilo fl. 8.27 până 8.29. Sécara (primăvară) 69 7/10 Kilo fl. 6.06 până 6.08. Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.87 până 5.89. Rapița (August—Septembrie) fl. 12.75 până 12.75. Spirt (brut) 100 L. fl. 27.75 până 28.25.

LOTERIE.

Tragerea din 16 August st. n. Budapesta: 44 39 67 3 36

Tragerea de 19 August st. n. Sibiu: 52 40 4 28 82

Bursa de Viena din 18 August st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Rentă de aur ung. 6%, hârtie 5%, Impurumul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), etc.

Bursa de Budapesta din 18 August st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta de aur ung. 6%, hârtie 4%, Impurumul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune), etc.

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 17 August st. n. 1884.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta amort. (5%), Impr. oraș. Bucuresci, Banca națională a României, etc.

Schweighofer fiu

fabrica imp. reg. de claviere în Viena pentru Transilvania și în Sibiu depositul de claviere al lui Heldenberg numai în mostre alese și cu prețuri orizontale se recomandă cu tot adinsul p. t. publicului din provincie.

Boale Secrete

le vindec pe basa celei mai noue scrieri științifice, chiar și casurile cele mai desperate fără conturbarea ocupațiunii. Deasemenea urmările ale păcatelor secrete de tinereție (onania), distrucțiunea nervilor și impotența. Cea mai mare discrețiune. Măsură de raport detaliat despre boală.

Dr. Bella, membru la societăți științifice și literare. 6 Place de la Nation, 6. Paris.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Arad, Sibiu, and other stations. Includes columns for train type (Tren de persoane, Tren de omniбус), departure times, and arrival times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.